

[Himmelstrup.]

ærede Finansminister er stillet i alt 5 Ændringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget, og som saaledes fremtræder med hele Udvalget bag sig.

Af Betænkningen vil man se, at af disse 5 Ændringsforslag drejer 3 sig om Ændringer i de Beskatningssatser, som var foreslaaet i den højtærede Finansministers oprindelige Forslag — det er Ændringsforslagene under Nr. 1, Nr. 3 og Nr. 4 —, medens Ændringsforslaget under Nr. 2 er en Tekstændring, der knytter sig meget nøje til Ændringsforslaget under Nr. 3, og endelig er der et Ændringsforslag under Nr. 5, som tager Sigte paa at skabe en rimelig Overgangsordning for de paagældende Fag. Alle disse Ændringsforslag vedrører de Afsnit af Lovforslaget, som har med Tobaksbeskatningen at gøre, medens der ingen Ændringer er i den Del, der vedrører Omsætningsafgiften for Spiritus paa Restaurationer.

Ændringsforslaget under Nr. 1 gaar ud paa, at Afgiftssatsen paa 750 Øre og følgende Satser, der var foreslaaet af den højtærede Finansminister som Afgift af Cigaretter, nedsættes med 15 Øre pr. 100 Stk. Dette sker for at imødekomme et meget stærkt Ønske fra Detailhandelen, et Ønske, som i Gaar ogsaa blev fremført fra forskellig Side under Sagens første Behandling. Det gaar ud paa, at Detailhandelen, altsaa Omsætningen, skal have en lille Kompensation for den Nedgang i Fortjenesten, som den stærkt reducerede Omsætning har medført. Det er altsaa Hensigten, at de 15 Øre pr. 100 Stk. fuldt og helt skal komme Detailhandelen til gode.

Ændringsforslaget under Nr. 4 gaar ud paa at nedsætte den foreslaaede Afgift for Cigarillos paa 80 Kr. pr. 1 000 Stk. til 75 Kr. Det er en Nedsættelse, som udelukkende vil komme Forbrugerne til gode.

Disse to Ændringsforslag er altsaa Udtryk for det, den højtærede Finansminister giver, det, han faar mindre i Indtægt, og det er anslaaet til i alt at ville andrage ca. 2 Mill. Kr. Nu er det imidlertid saadan med Finansministre, at hvad de giver med den ene Haand, tager de saa godt som altid med den anden, og det gør den nuværende højtærede Finansminister ogsaa, idet Ændringsforslag Nr. 3 gaar ud paa at forhøje Afgiftssatserne for finskaarne Sorter af Røgtobak med ikke mindre end 10 Kr. pr. kg. Det skal imidlertid tilføjes, at dette ikke alene sker af finansielle Grunde, men ogsaa for at modvirke en meget uheldig Tendens, som skal være fremtrædende for

Tiden, nemlig den, at Folk gaar over til selv at rulle deres Cigaretter; det er jo en Fremgangsmaade, som ingen Finansminister sætter Pris paa, fordi den berøver ham betydelige Indkomster.

Ændringsforslag Nr. 5 tager kun Sigte paa at gøre Overgangen til de højere Beskatningssatser lempeligere for Erhvervene.

Der har altsaa, som nævnt, været fuldstændig Enighed i Udvalget, ligesom der naturligvis er Enighed med den højtærede Finansminister om de stillede Ændringsforslag, og jeg skal tillade mig paa hele Udvalgets Vegne at anbefale dem til Vedtagelse.

Korsgaard: Af Betænkningen fremgaar det, at Udvalget har faaet Henvendelse fra en Række Organisationer navnlig inden for Tobaksbranchen og ogsaa fra en Deputation fra Restauratørforeningen. Man kan vel sige, at Tobaksbranchens Ønsker i hvert Fald i ikke ringe Grad er imødekommet. Derimod er der intet sket med Hensyn til Restauratørernes Ønsker. Jeg har ment det rimeligt at nævne her i Salen, at det Ønske, Restauratørforeningen havde, var, at den meget stærke Forhøjelse, der bliver paa stærke Drikke, skulde fremtræde paa Regningen, som man afleverer til den, der nyder noget paa en Restauration. Det kunde have Konsekvenser i forskellig Henseende til Fordel for Restauratørerne. Det begrundede den paagældende Ordfører. Finansministeren har ikke ment at kunne imødekomme dette Ønske, og det bliver altsaa ikke imødekommet.

Jeg vil gerne, selv om det ligger uden for, hvad man egentlig maa sige — men der er saa faa Steder efterhaanden, hvor man overhovedet maa sige noget — nævne, at jeg stillede den paagældende Ordfører det Spørgsmaal, om han personlig vilde have foretrukket at vende tilbage til den tidligere, noksom forkætrede Restaurationsskat frem for den Ordning, vi nu har. Noget helt klart Svar fik jeg ikke — det havde han heller ingen Bemyndigelse til at give paa sit Fags Vegne —, men jeg havde i alt Fald det Indtryk, at han hellere vilde have den gamle Skat. Jeg synes, at det ikke er uden en vis Charme for os, som i gamle Dage stod bag ved Restaurationsskatten, at erfare, at i hvert Fald Restauratørfaget nu mener, at den Tilstand, vi havde dengang, var bedre end det, vi faar nu. Saadan kan Tiderne skifte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.